

K. Reguła

Kokotów, st. 15, gm. Wieliczka, woj.
krakowskie, AZP 103-58/65

Informator Archeologiczny : badania 29, 53

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

naczynia wazowate nakryte misami, a w jednym przypadku duża misa (grób 65). Wyposażenie grobów tworzyły liczne przystawki, bardzo zniszczone (być może podczas kremacji) zabytki brązowe, a w grobie 57 natrafiono na 6 równych, glinianych przedmiotów — trójramiennych gwiazdek (idealnie dopasowanych do trzymania w trzech palcach). W jednym z grobów natrafiono też na kości zwierzęce. Groby miały różne konstrukcje — prócz wspomnianej skrzyni kamiennej natrafiono na groby na kolistym bruku kamiennym, z kilkoma kamieniami obstawy bądź całkowicie jej pozbawione.

Cmentarzysko było wielokrotnie niszczone. Pierwsze zniszczenia związane są z osadą datowaną na podstawie materiału ceramicznego na późny okres wpływów rzymskich. Z osadą tą wiąże się szereg czterech palenisk kamiennych odkrytych w wykopie XCV. Cmentarzysko niszczone było również przez osadnictwo nowożytnie, na którego ślady natrafiono.

Badania nie będą kontynuowane.

Jankowo Dolne, st. 21, gm. Gniezno, woj. poznańskie — patrz: późne średniowiecze
Jaworze, st. 9, gm. loco, woj. bielskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Kokotów, st. 15
gm. Wieliczka, woj. krakowskie
AZP 103-58/65

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Badania prowadził K. Reguła. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada otwarta kultury łużyckiej z wczesnej epoki żelaza i osadnictwo z czasów nowożytnych (XV, XVI w.). Ślady osadnictwa neolitycznego.

W związku z zagrożeniem stanowiska przez czynną prywatną piaskownię przeprowadzono kilkunastodniowe badania ratownicze. W oparciu o siatkę arową założono 4 odcinki o wymiarach 5 x 5 m oraz wykop sondażowy o wymiarach 25 x 1 m, o łącznej powierzchni 130 m². Pod 30-centymetrowej grubości piaszczystym humusem wystąpiła warstwa kulturowa o miąższości 30 cm, ze sporą ilością potłuczonych fragm. naczyń glinianych kultury łużyckiej, wśród których duży odsetek stanowiły formy kieliszkowate, łączone z warzelnictwem solnym. Napotkano także na nieliczne ułamki garnków z czasów nowożytnych, datowane na XV i XVI w., a ponadto na osetki z piaskowca, gładzoną siekierkę kamienną i sporo wyrobów krzemiennych. Na głębokości od 40 do 60 cm odkryto palenisko otwarte, 5 jam gospodarczych i 3 ślady po słupach oraz dalszy ciąg niewyeksplorowanego obiektu z roku ubiegłego. Dzięki obecnym badaniom uchwycono zachodni zasięg osady oraz stwierdzono, że rozprzestrzenia się ona w kierunku południowym i wschodnim, zajmując prawie całe plateau niewysokiego, piaszczystego wzniesienia.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.

Leśno, st. 2, gm. Brusy, woj. bydgoskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu
